

Filip Rosengarten

Izba bielska

Palestra 29/2(326), 81-82

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Izba bielska

1. Relacje z życia Bielskiej Izby Adwokackiej nie byłyby pełne, gdyby nie objąć nimi również kilkumiesięcznej już działalności Klubu Adwokata, utworzonego przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Bielsku-Białej.

Zgodnie z założeniem, celem tegoż Klubu jest utrzymanie więzi zawodowej i towarzyskiej między kolegami i omawianie aktualnych przepisów prawnych i orzeczeń. Posiedzenia (spotkania klubowe) zaplanowano tymczasowo na jeden raz w miesiącu i w takich też odstępach czasu one się odbywają.

Na spotkaniu z dnia 6 listopada 1984 r. gospodarz Klubu adw. Władysław Byrdy — po przywitaniu kolegów — oddał głos adw. Filipowi Rosengartenowi, który przytoczył i omówił niektóre nowe przepisy prawne i orzeczenia, a także zamierzenia ustawodawcze. W szczególności mówca zwrócił uwagę na to, że:

a) W Dzienniku Ustaw z 1984 r. Nr 5, pod poz. 24 ogłoszone zostało „prawo prasowe” (ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r.), a w Dzienniku Ustaw Nr 40 z 1984 r. pod poz. 209 — rozporządzenie wykonawcze do tejże ustawy, mianowicie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1984 r. w sprawie trybu udostępniania prasie informacji oraz organizacji i zadań rzeczników prasowych w urzędach organów administracji państwowej. Mówca wskazał na zasadnicze prawa i cele prasy, na obowiązek udzielenia prasie informacji, na okoliczności, kiedy można odmówić udzielenia takiej informacji i w jakiej formie, dalej — na prawo zaskarżenia odmowy do Naczelnego Sądu Administracyjnego, na ograniczenia przepisów prawa prasowego w odniesieniu do organów wymiaru sprawiedliwości i na wyłączenie zastosowania przepisów tejże ustawy, jeśli chodzi o orzecznictwo sądowe. Wskazał

też na zawarte w art. 7 tejże ustawy definicje różnych pojęć stosowanych w prawie prasowym.

b) W związku z prawem do publikacji i krytyki dr Rosengarten wskazał dalej na zagadnienie ochrony dóbr osobistych, która to ochrona praktycznie doznaje pewnego ograniczenia wobec wprowadzonej podwyżki zaliczki na koszty postępowania skargowo-prywatnego z obowiązującej dotychczas wysokości w kwocie od 200 zł do 1.000 zł do wysokości w kwocie od 2.000 zł do 10.000 zł (Dz. U. z 1984 r. Nr 42, poz. 221).

c) Następnie mówca wskazał na uchwalony w komisjach sejmowych projekt ustawy zmieniającej przepisy o sądownictwie pracy. W myśl tego projektu zakładowe i terenowe komisje rozjemcze mają zachować tylko prawo do mediacji, a korzystanie z ich funkcji mediacyjnych ma być jedynie fakultatywne. Spory ze stosunku pracy mają być rozstrzygane dwuinстанcyjnie (w pierwszej instancji przez odpowiedni wydział sądu rejonowego, a w drugiej instancji — przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych jako wydział odpowiedniego sądu wojewódzkiego). Jeśli chodzi o sądownictwo z dziedziny ubezpieczeń społecznych, to dotychczasowe rady nadzorcze ZUS-u mają mieć uprawnienia jedynie opiniodawcze, odwołania zaś od decyzji ZUS-u być mają rozstrzygane jednoinstancyjnie przez wspomniane sądy pracy i ubezpieczeń społecznych (bądź też przez wydziały sądu wojewódzkiego).

d) W dalszej kolejności wspomniał mówca o orzeczeniach Sądu Najwyższego uchylających — na skutek skargi ministra sprawiedliwości — szereg uchwał (a wśród nich także regulaminów) podjętych na ostatnim Zjeździe Adwokatury.

e) Adw. Rosengarten omówił w końcu uchwałę pełnego Składu Izby Cywil-

nej Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1978 r., określoną przez Sąd Najwyższy jako „zabieg interpretacyjny” do przepisu art. 568 § 1 k.c. (co do dochodzenia uprawnień reklamacyjnych nabywcy — wyjątkowo, bo nawet po upływie roku od wydania kupującemu rzeczy).

Na poruszone przez referenta dra Rosengartena tematy wywiązała się ożywiona dyskusja.

Dziękam zreferował, które regulaminy uchwalone na warszawskim Zjeździe Adwokatury zostały w części przez Sąd Najwyższy uchylone.

2. Z inicjatywy dziekana dra Jerzego Siekluckiego spotkanie klubowe z dnia 4 grudnia 1984 r. poświęcone zostało reportażowi z podróży zagranicznych z wyświetleniem przezroczy przez kolegę Stanisława Wrone. Na tle wspaniałych zdjęć, ilustrowanych przez kol.

Wrone krótkim komentarzem a dotyczących podróży po Italii, Szwajcarii, Francji i Belgii, niektórym starszym kolegom przypomniały się ich własne, niekiedy mocno już odległe czasowo przeżycia, i to w różnych okolicznościach, na niektórych szlakach zagranicznych. Autor tego ilustrowanego reportażu wyraził gotowość powtórzenia tego spotkania przez wyświetlenie innych jeszcze, nowszych przezroczy, które w tej chwili nie zostały jeszcze wywołane. Zebrani chętnie tę propozycję, przyjęli.

Przytoczone spotkania klubowe odbywają się w bardzo miłej atmosferze przy herbatce i stanowią niewątpliwie element integrujący miejscową palestrę.

Następne spotkanie klubowe odbyć się ma w dniu 8 stycznia 1985 r.

adw. dr Filip Rosengarten

Izba krakowska.

Nagrody. Jury nagrody im. adw. Borysa Ołomuckiego przyznało adwokatom szereg nagród, a wśród nich wyróżnieni zostali także adwokaci krakowscy:

— adw. dr Marian Czuma za pracę pt. „Udział adwokatów krakowskiej izby adwokackiej w walkach zbrojnych 1939—1945” (praca ta otrzymała nagrodę w wysokości 5.000 zł; we fragmentach była ona publikowana w „Palestrze” w nrze 8 z 1983 r.);

— adw. dr Kazimierz Ostrowski za opracowanie pt. „Udział adwokatów polskim w konspiracji wojskowej w okresie 1939—1945”.

Odnaczenia. W dniu 15 września 1984 r. w czasie uroczystej sesji NRA „Adwokatura polska w 40-leciu PRL”, odbytej w warszawskiej „Pomarańczarni”, zostali odznaczeni następujący adwokaci:

odznaczenia państwowe — Medal 40-lecia PRL:

1. adw. Marian Anczyk,
2. adw. prof. dr Kazimierz Buchała,
3. adw. dr Stefan Kosiński,
4. adw. Jerzy Ostafil,
5. adw. Stanisław Wielgus;

odznaczenia samorządowe — Odznaka „Adwokatura PRL”:

1. adw. Marian Anczyk (odznaka złota),
2. adw. dr hab. Andrzej Kubas (odznaka złota),
3. adw. Stanisław Synowiec (odznaka srebrna).

Rozmowy kwalifikacyjne. Stosownie do instrukcji Prezydium NRA z dnia 25.X.1982 r. powołana przez ORA w Krakowie Komisja, w składzie: przewodniczący — dziekan adw. Marian Anczyk, członkowie — adw. Zbigniew Dyka, adw. dr Stefan Kosiński, adw. dr hab. Andrzej Kubas,